

NIEUWSBRIEF

Kruijtjes in Kenia

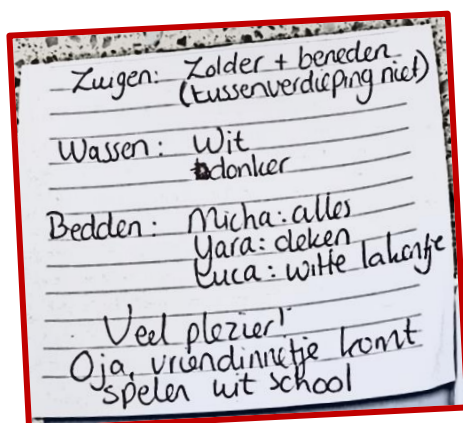
Dec 2020
Nr 8

Een jaar! Het is alweer een jaar geleden dat we terug zijn gekomen uit Kenia! De laatste weken zijn onze gedachten veel terug gegaan naar 2019. "Weet je nog, een jaar geleden vierden we daar Kerst met een bruine kerstman", "leerde je op school dit lied voor Kerst", "gingen we op deze dag terug naar huis." Wat is dit jaar voorbij gevlogen en wat is het een ander jaar geweest als dat wij gedacht hadden! En met ons geldt dit voor iedereen, want iedereen heeft, op welke wijze dan ook en waar ter wereld ook, gevolgen ervaren van het coronavirus. Moeilijk soms, maar geeft ook onverwacht mooie momenten. Wij vonden het in eerste instantie jammer dat we niet met onze familie en in de kerk het Kerstfeest konden vieren, maar eigenlijk was het zo in de intimiteit van ons eigen gezin ook heel mooi en waardevol! Zonder veel afleiding met elkaar aan tafel. Luisteren, zingen en knutselen rondom het (kinder)Kerstfeest. Het vulde ons met dankbaarheid voor Jezus komst op aarde "ook voor mij hebt g'Uw rijkdom ontzegd" en voor de zegeningen van alles wat we hebben: (liefde voor) elkaar, een prachtig, warm huis en een overvloed aan eten.

DAGELIJKS LEVEN

Regelmatig krijgen we de vraag hoe het in Kenia is en met onze plannen. Middels deze nieuwsbrief willen we u daarover informeren. Toen we een jaar geleden terugkwamen op een vrijdag, is Rico de woensdag erna weer begonnen met werken en hij is er niet meer mee opgehouden. Dat wil zeggen, door de weeks dan 😊 We waren in gebed veel bezig met wat God voor ons wilde. Thuis, corona, wat nu?! In augustus terug naar Kenia dat in lock down zat, het was al snel duidelijk dat dat niet haalbaar was. Zeker gezien het feit dat we eigenlijk weer opnieuw moeten beginnen. Ons huis opnieuw verhuren, dat is nogal een onderneming als je niet zeker weet of je weg kan. Naast het vele werk dat Rico heeft werd hij benaderd om (huis)bezoekbroeder te worden. Dit vond hij een mooie roeping, die hij dan ook heeft aangenomen. Dat was voor ons wel weer een signaal dat het goed is om terug te zijn en hier ook voorlopig te blijven. De volgende bevestiging kwam van Anita's kant. Anita was thuisgebleven om 'gewoon' te moederen en had ook niet in de planning om nog te gaan werken omdat we toch weer terug naar Kenia zouden gaan. Dat is ook anders gelopen. Ze werd in september gebeld door de school waar ze als gymleerkracht werkte en is sinds oktober weer terug op haar oude stek.

Een leuk overblijfsel uit Kenia is dat Rico nu op donderdag papadag heeft en dus thuis is. In Kenia waren we als gezin meer bij en met elkaar. Dat misten we nu wel. Rico met name die nu weer vroeg weg is en pas rond het avondeten thuis. De optie dat Rico een dag minder zou kunnen werken was nooit in ons opgekomen als we deze Keniaanse ervaring niet hadden. We genieten er allemaal van. De kinderen dat papa een dag thuis is en Anita kan rustig gaan werken terwijl Rico de huismanbriefjes afwerkt 😊 Op vrijdag gaan de jongste twee naar het kinderdagverblijf en dat is voor Yara een groot feest! Voor Luca ook, maar die is zo nieuwsgierig dat hij heel de dag nauwelijks slaapt. Dit zorgt ook weer voor een rustige zaterdag, dan moet hij de halve dag bijslapen. Micha zit in groep 3 en loopt nog voor om de hoeveelheid werk dat hij in Kenia al heeft moeten doen!

HAPPY ROCK CENTER

Behalve het betaalde werk dat we doen is vooral Anita in Nederland eigenlijk nog bijna net zoveel met het Happy Rock Center bezig als toen we in Kenia waren. Alleen op afstand. Overleg vindt plaats per WhatsApp en mail. Ook alle sponsorinformatie en nieuwsbrieven worden nog steeds door haar geschreven (www.happyrockcenter.com/nieuws), dus wekelijks heeft ze wel een paar keer contact met de manager (Petronila) en directeur (Meshack) van het tehuis over de lopende zaken en de kinderen zodat ze op de hoogte blijft van al het reilen en zeilen. Per oktober is het tehuis overgegaan van 1 groot huis naar 4 kleine huizen in de vorm van pleegzorg. Deze manier van werken is voorbereid toen wij in Kenia waren en in etappes uitgevoerd totdat we in oktober de huur van het grote huis hadden opgezegd. Zo nu en dan komen er wel 'kinderziektes' boven water die dan overlegd en opgelost moeten worden. Vervolgens heeft ze zo

Als vooruit kijken je bang maakt en terugkijken je pijn doet, kijk dan omhoog! God zal je helpen!

nu en dan bestuursvergadering met het Nederlandse bestuur dat ze dan op de hoogte brengt van alle zaken binnen HRC en ze overlegt over de knelpunten. Uitkomsten hiervan koppelt ze dan weer terug naar Meshack en Petronila. Daarnaast probeert ze ook, met wat externe hulp op diverse manieren fondsen te werven zodat er genoeg geld binnen blijft komen. In deze tijd kunnen veel evenementen niet doorgaan, dus mist de stichting ook inkomen. Wonderlijk is wel dat er nu vanuit Kenia een grote actie loopt en er pas twee grote voedseldonaties vanuit Kenia gedaan zijn. Dit hebben we nog niet eerder meegemaakt op deze schaal en komt heel goed uit! Voor ons is het alsof God op deze manier zegt dat Hij Zelf voor Zijn werk instaat. Of wij nu in Kenia zijn of niet, God waakt over onze kinderen en dat voelt bijzonder. Waar wij ons soms afvragen hoe het nu allemaal moet, laat God zien dat Hij erbij is. Dat wij nu ons werk in Nederland weer op kunnen en moeten pakken. Ook hier hebben wij verantwoording en we geloven dat Hij Zelf zal laten zien wanneer het weer tijd is om te gaan.

TEVREDEN MET GENOEG

Deze wetenschap geeft ons rust. We willen heel graag terug, we weten alleen niet wanneer dit gaat zijn. Soms missen we ons Keniaanse leven. Het daar fysiek te zijn en het gemak om op die manier mee te leven en te denken met het Happy Rock Center, de vrienden die we daar hebben gekregen, wekelijkse Bijbelstudies, de uitbundigheid van het Christen-zijn, de eenvoud van het leven. "Tevreden zijn met genoeg" hebben we daar zeker geleerd en is iets dat we mee hebben genomen naar hier. Tweedehands kleding, wasbare luiers, minder vlees, minder afval produceren, minder water gebruiken zijn inmiddels dagelijkse kost en daardoor zijn we ons veel meer bewust van wat we allemaal hebben (verwarming is echt een zegen!) en van de overdaad waar we eigenlijk aan gewend waren. 2021 zal niet het jaar zijn van onze, terugkeer, anders hadden we, gezien de voorbereiding, dat nu wel moeten weten. Als wij zelf een voorzichtig mikpunt aan kunnen geven is dit pas najaar 2022, als de verkiezingen voorbij zijn. Maar, als dat Gods plan is, zeggen we erbij. Wellicht dat we tussentijds een kortere reis naar Kenia maken.

Voor nu is het fijn dat we in Nederland zijn. In Kenia zijn de scholen vanaf mei 2020 dicht en het hele jaar nauwelijks meer open geweest. Micha zou dus bijna het hele jaar thuis geweest zijn. Daarnaast mochten er in de kindertehuizen ook geen buitenstaanders komen dan de medewerkers alleen en dit zou betekend hebben dat wij niet naar Happy Rock konden. Ook hadden we zo geen problemen met verloop van ons visa en verplicht Kenia uit moeten en niet kunnen. Rustig aan zijn we nu aan het verder sparen voor een volgend verblijf. Giften komen nog binnen en er sponsoren mensen ook gewoon door waarvoor dank! Dit geld komt in onze 'spaarpot' van de stichting en zal bewaard worden voor ons.

Hartelijke groet en Gods zegen voor 2021!

Rico, Anita, Micha, Yara en Luca Kruijt

*Bidden: Dat we Gods plan zullen blijven opmerken
Danken: Voor de goede voortgang van het werk in
Kenia en Gods leiding hierin*

Voedseldonatie op HRC

IBAN: NL78RABO0139261745

met opmerking: Sponsoring fam. Kruijt

Volg ons ook via onze blog:

www.kruijtjesinkenja.jouwweb.nl

Wilt u deze nieuwsbrief niet meer ontvangen? Stuur ons dan een e-mail!